

[Aksel Larsen.]

lidt før har, efter hvad der nu foreligger oplyst, den daværende Indenrigsminister Knud Kristensen forhandlet med Landsforeningen af 6. Maj, udtrykt sin Sympati for den og anbefalet den at gaa stille med Dørene og ikke lave Dumheder à la L.S.

Ja, jeg synes, at naar Situationen ligger saadan, og naar Regeringen stik imod, hvad der maa anses for lovligt i dette Land, gennem sin Justitsminister giver sig til at løslade allerede dømte, som ikke har afsonet deres Straf, og Justitsministeren omhyggeligt undlader at komme ind paa dette Spørgsmaal i Finanslovdebatten, hvor han har haft Ordet, saa maa man sige, at dette kan ikke gaa, og denne Statsminister bør fjernes. Det er givet, at denne Form for Indenrigspolitik, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, har klarlagt, skader Danmark i allerhøjeste Grad udadtil, men bringer heller ikke Ro indadtil.

Den højtærede Statsminister sagde i sin Tale i Jylland: Ja, men der er Foreningsfrihed her i Landet, derfor skal ogsaa Nazister have Lov til at forene sig! Hvorfor i al Verden har den højtærede Statsminister saa i Regeringen i Sommer ubetinget godkendt Formuleringen i Trontalen af 9. Maj, hvori der blev sagt, at der vilde blive søgt Hjemmel til, at landsforræderisk nazistisk Virksomhed forbydes? Det er muligt, at den højtærede Statsminister allerede dengang var uenig i den Formulering, men han sagde det ikke. Det er i hvert Fald givet, at nu, da der er gaaet nogle Maaneder, forsøger man paa dette Omraade at gennemføre en Praksis, som er absolut stridende imod, hvad der er det danske Folks Mening, og hvad der er Lands Lov og Ret. Jeg vil derfor have Lov til at sige, at ikke alene er det for mig forstaaeligt, at det danske Folks Flertal gør Oprør mod den Politik fra Regeringens Side, men at jeg samtidig føler Trang til at appellere til de ærede Medlemmer af Tinget, som har været i Modstandsbevægelsen, og som saadanne valgte at lade sig vælge ind i Folketinget i forskellige Partier; uanset hvad de ellers kan mene om den politiske Situation, om Nødvendigheden af denne Regering og om Godheden af dens økonomiske Politik, burde de i det mindste være enige med os i, at det kan ikke gaa med en saadan Statsminister med saadanne Anskuelser, der fører en saadan Praksis. Den højtærede Statsminister siger, at vor Indflydelse passer ham ikke. Nej, det har vi lagt Mærke til. Derfor sørger man omhyggeligt for, at naar der skal nedsættes en Forfatningskommission,

skal vi kun have 2 Medlemmer af 30. Nu skal der vælges Folk til Radioraadet, der skal vi ingen have. Man synes, at selv vore 18 Mandater er for meget. Det drejer sig imidlertid ikke om, hvorvidt vi har større eller mindre Indflydelse i Befolkningen; det, det drejer sig om i denne Situation, er, at det store Flertal af den danske Befolkning ganske øjensynligt har de samme Synspunkter som vi Kommuniste, hvad angaar Udrensningen. Det er et Gode at bo i et Retssamfund, men saa skal det være et Rets-samfund, og hvad Retten angaar, er den højtærede Statsminister og hans Regering i Færd med at føre os ud i det rene Anarki. Man gaar formodentlig og bilder sig ind, at de Strejker, der foregaar i Anledning af Udrensningsspørgsmaal, f. Eks. den, vi havde i Gaar hos Burmeister & Wain, er noget, Kommunisterne har lavet for at genere Regeringen. Jeg kan betro dem, der maatte tro saadan, at det er ikke Tilfældet. Men man ser, hvordan det gaar: Statsministeren rejser til Jylland og holder der en udæskende og uligevægtig Tale, og Københavns Arbejdere gaar i Strejke. Man forsøger at frikende Direktør Sander fra Carlsberg, og Carlsbergs Arbejdere opponerer, saa han maa fjernes. Der træffes utilfredsstillende Afgørelser vedrørende en Trafikassistent, saa at Trafikken kommer til at ligge stille. Læg Mærke til, der var ingen Forbitrelse i Københavns Befolkning mod de Jernbanemænd, der var Skyld i dette, Forbitrelsen rettedes højere op. Man forsøgte at gendindsætte Kaalund-Jørgensen som Skolekonsulent, og Seminarieeleverne truede med Strejke og gik ogsaa ud i Strejke. Det er et Udtryk for, hvordan Folkets Mening er, og den kommer man til at tage Hensyn til. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller behøver ikke at være saa bange for de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen fremsatte i Gaar. Det, det drejer sig om, er, at det danske Folk, hvis der er Demokrati i Landet, skal have Ret til at have en Mening om Tingene og give denne Mening til Kende. Der sker intet, hvis Folket kan se, at der er levnet andre Midler til eftertrykkeligt at give sin Mening til Kende end at gaa ud i Strejke, ligesom Seminarieeleverne og Jernbanefolkene gjorde og som Burmeister & Wains Arbejdere gjorde. Den Slags kan være nødvendigt, naar de ansvarlige Myndigheder ikke vil handle efter, hvad der er ret og rimeligt, og ikke vil se, hvad der rører sig i Folket. Det er det, det hele drejer sig om. Det skal ikke være saadan, at det fremtidig kun er de saakaldte ansvarlige Statsmyndigheder